

60/102

Скулпторот Боро Митриќевски го издава својот уметнички
дел со прелепа материјалност и го издава автентична и извор-
најдалечните ликовни
уметност, цврсто зарас-
со ликовната мисла на

A. M. "Скулпторот Боро Митриќевски"
Делта на скулптурата на Митриќевски,
материјалот 2 н.

бличува овој уметник
дел на нашиот сензаби-
тот и она што тоа било
сна во која неразделно
ви и звуци.

својот сопствен живот,
зашто тој незапирливо
се врзува за оној

својот живот и животот
се слушаат како немирн,
една возбудлива приказна

страсти, таа најдлабока
патува низ векови како
схити и облагороди со
це или да ни го запре

здивот пред работ од бездната на очајот омаменички и скитнички.

Таа, љубовта, доаѓа и во скулптурата на Боро Митриќевски

Скулпторот Боро Митриќевски го создава својот уметнички свет со суптилна поетска имагинација и со таква автентична и изворна инспирација што веднаш ни го открива оригиналниот лик на творецот, но истовремено го упатува нашиот поглед во најдалечните ликовни мигови и го озарува со свеста дека неговата уметност, цврсто зарасната во своето време, знае да се оплодува и со ликовната мисла на минатото.

Има во дрвото што поетски го вообличува овој уметник еден незаменлив спој од она што претставува дел на нашиот сензабилитет, на нашето современо доживување на светот и она што тоа било некогаш, како во гласот на некоја модерна песна во која неразделно се преплетуваат со новите и старински тонови и звуци.

Го сонува и го копнее ова ~~дрво~~ својот сопствен живот, но го копнее и го сонува и животот воопшто, зашто тој незапирливо продолжува, а приленот што се вградува денес, се врзува за оној од вчера и оној од утре.

Го сонува и го копнее ова дрво својот живот и животот воопшто, а зај тврдата занеманост на обликот се слушаат како немирен, ту близок ту далечен пискот, брановите на една возбудлива приказна за човекот и љубовта.

Таа најчовечна од сите човечки страсти, таа најдлабока и истовремено најзамрсена загатка, љубовта, патува низ векови како усно предание или како уметност за да не восхити и облагороди со сите богатства што извираат од човечкото срце или да ни го запре здивот пред работ од бездната на очајот оааменички и скитнички.

Таа, љубовта, доаѓа и во скулптурата на Боро Митриќевски

и со еден посебен поетски јазик зборува за нас, за нашите немири, за нашето време.

Уметникот како најпасиониран и најверен заљубеник во љубовта ја медитира оваа тема низ многу варијации, но на сите им останува заедничка силената и благородноста на доживувањето.

Нека и овој миг биде миг на едно такво доживување.